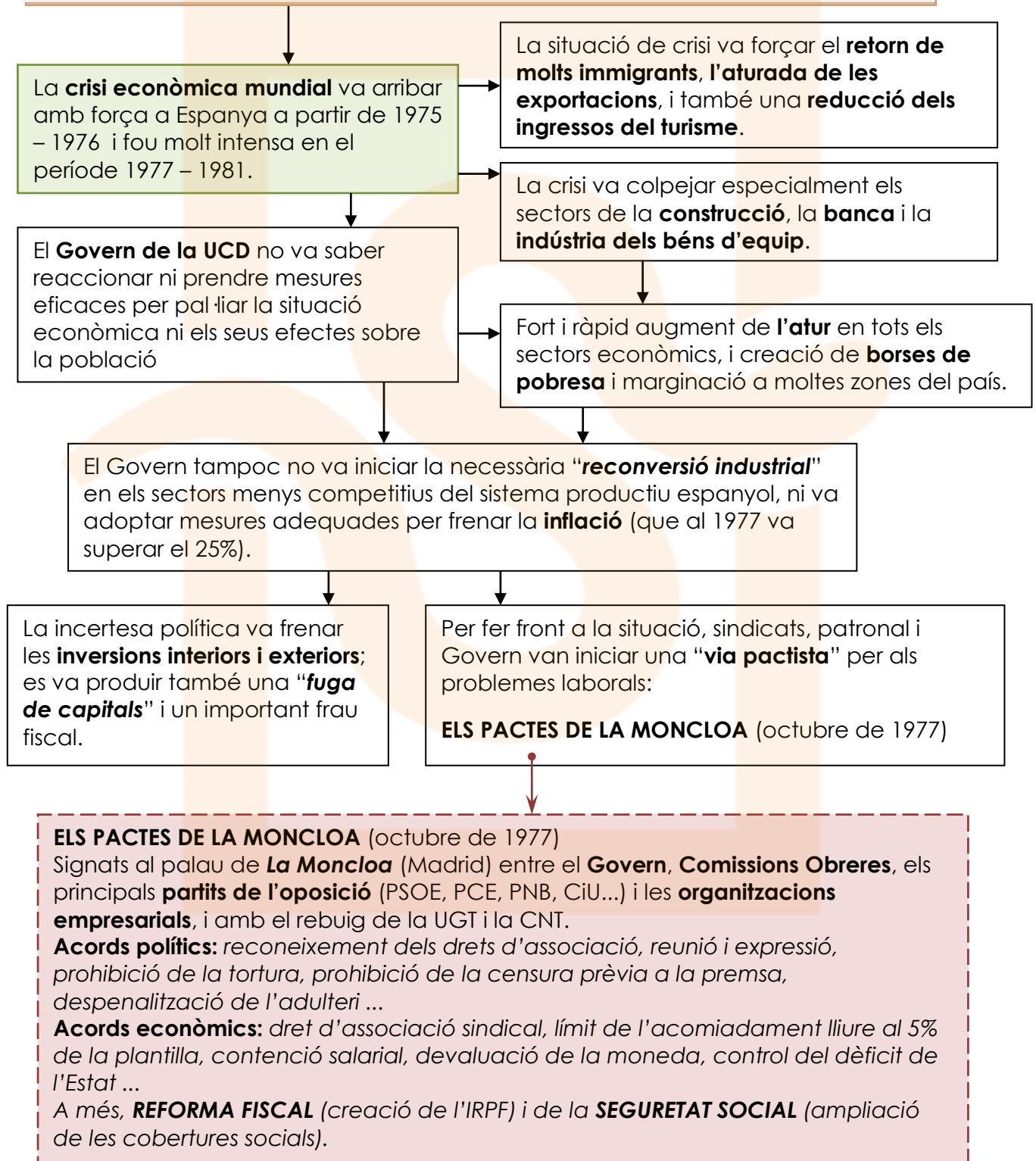

L'etapa de la Transició política (1975 – 1982)

La crisi econòmica, el terrorisme i la caiguda del Govern de Suárez.

La crisi del petroli va colpejar durament l'economia espanyola

L'acció dels grups armats terroristes

En aquests anys, l'acció de diversos **grups armats d'extrema dreta i d'extrema esquerra** i el **perill d'un cop d'Estat** involucionista van crispar l'ambient polític i social del país.

Els **grups armats d'extrema esquerra** van tenir una activitat intensa d'atemptats i segrestos (forces armades, policia, polítics vinculats al règim anterior ...):
ETA (*Euskadi Ta Askatasuna*) reivindicava l'autodeterminació d'Euskadi,
GRAPO (*Grupos Revolucionarios Antifascista Primero de Octubre*),
FRAP (*Frente Revolucionario Antifascista y Patriótico*),
Terra Lliure (a Catalunya) ...

Aparició de grups "nostàlgics" del franquisme i d'extrema dreta, com el partit polític **Fuerza Nueva** (Blas Piñar López), o com el grup terrorista "**Guerrilleros de Cristo Rey**".
 Destaca l'atemptat del despatx d'advocats laboralistes d'Atocha (24 de gener de 1977), o la **Operación Galaxia** (intent frustrat de conspiració militar per grups d'ultradreta (novembre de 1978).

Al 1976-77 es va escindir el sector més "polític" del més "militar" d'**ETA** (ETA-pm i ETA-m).
 Al 1978 va néixer la coalició política **HB** (*Herri Batasuna*) que va participar de les eleccions.
 Destacà el segrest i assassinat de l'enginyer José M. Ryan el febrer de 1981. (central nuclear de Lemóniz).

Entre 1975 i 1985, els grups terroristes armats van causar **630 víctimes** a Espanya i un gran nombre de ferits, segrestos, extorsions, atacs violents ...)

"Acoso y derribo de Suárez" i la descomposició de la UCD

El **Govern de la UCD** es manifestà clarament incapaç d'afrontar la crisi econòmica o d'aturar l'onada terrorista entre 1979 i 1981.

Suárez va perdre el suport de bona part de l'**Exèrcit**, sobre tot a causa de la pressió patida pels atemptats terroristes entre els seus membres.

Fracàs de la política autonòmica. La UCD era contrària a la plena autonomia d'Andalusia i de la Comunitat Valenciana. A més, no va poder impedir el triomf electoral de **PNB a Euskadi** i de **CiU a Catalunya**.

L'oposició del PSOE al Parlament s'endurí i va provocar fortes divisions en el sí de la UCD i els seus "barons" (els líders territorials i alts càrrecs del partit)

Fora **crisi de lideratge d'Adolfo Suárez** en el seu propi partit i **manca de suports** al Govern en el Parlament.

La dimissió de Suárez i el cop d'Estat del 23 de febrer de 1981

Incapaç de suportar la pressió, el **president Suárez** va presentar la dimissió el 29 de gener de 1981. (també com a president de la UCD).

Es va designar al Vicepresident **Leopoldo Calvo Sotelo** com a **candidat a la Presidència** fins a les properes eleccions, però calia obtenir l'aval parlamentari per a la investidura.

Durant la sessió, a les 18:22 h, van entrar a l'hemicicle un grup de guàrdies civils comandats pel **Tinent Coronel Antonio Tejero**, que va mantenir segrestats i incomunicats al Govern i als diputats dins de l'edifici.

La UCD no tenia majoria parlamentària, i per tant **la investidura de Calvo Sotelo** no va obtenir suficients suports a la sessió del dia 20 de febrer. Es va convocar una nova sessió per al dia 23.

El 23-F

El Capità General de València, **Jaime Milans del Bosch**, proclamà l'estat d'excepció i va treure les tropes pels carrers de València. Altres capitànies generals es van mantenir a l'expectativa. A Madrid els colpistes van intentar prendre, sense èxit, les instal·lacions de **RTVE** i de les principals ràdios de la capital. Mentrestant, una càmera de TVE aconseguia gravar tots els fets des de l'interior de l'hemicicle sense ser descobert.

Amb tots els ministres i diputats segrestats a l'interior del Congrés, es va formar un **Govern d'emergència** amb els "números dos" de cada ministeri a les 21.00 h.

Es va establir un centre d'operacions del govern amb la Guàrdia Civil i la Policia Nacional al proper **Hotel Palace**.

Durant la nit del 23 al 24 de febrer, a les 01:14 h, el **Rei** desautoritzà l'intentona colpista en un missatge televisat i va obtenir la fidelitat de la resta dels capitans generals. A les cinc del matí Milans de Bosch donava l'operació per fracassada.

Tejero es rendí el migdia del dia 24 i els seus homes van sortir del recinte per una finestra. Foren detinguts i conduïts a una caserna militar per a la seva reclusió.

Dos dies després, el 25 de febrer, **Leopoldo Calvo Sotelo** fou nomenat nou **President del Govern** amb una àmplia majoria parlamentària de vots. Va ocupar la Presidència fins al desembre de 1982.